

ПОВІДОМЛЕННЯ

про утворення разової спеціалізованої вченої ради

Заклад освіти/наукова
установа

"Класичний приватний університет" (ідентифікаційний код
19278502)

1. Здобувач ступеня доктора філософії

1.1. ПІБ здобувача ступеня
доктора філософії

Голубєв Олександр Володимирович

1.2. Освітньо-наукова
програма, яку завершив
здобувач

48190 Економіка (051 Економіка)

1.3. Окремі елементи
освітньо-наукової програми
забезпечуються іншим
закладом вищої освіти/
науковою установою (у тому
числі іноземним)

ні

2. Дисертація

2.1. Тема дисертації

Державне регулювання розвитку соціального підприємництва в
національній економіці

2.2. Анотація дисертації

Голубєв О. В. Державне регулювання розвитку соціального підприємництва в національній економіці. – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.
Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 051 «Економіка». – Класичний приватний університет, Запоріжжя, 2023.
Дисертацію присвячено дослідженню державного регулювання розвитку соціального підприємництва. З урахуванням загальної теорії управління, міжнародного досвіду, узагальнення та аналізу практики функціонування суб'єктів підприємницької діяльності у соціальній сфері розроблено основи науково-практичного забезпечення реалізації соціальної функції держави для розвитку національної економіки.
Висвітлення обраної тематики дослідження передбачає аналіз стану наукового розроблення, визначення поняття та місця соціального підприємництва у системі державного регулювання, визначення ознак соціального підприємництва, окреслення видів та інструментів державного регулювання його розвитку, а також аналіз досвіду використання основних методів державного регулювання у процесі становлення та подальшого розвитку соціального підприємництва в національній економіці.
У роботі сформульовано низку положень, висновків і рекомендацій, які характеризуються науковою новизною. Проведено аналіз нормативно-правових актів, які регулюють підприємство в соціальній сфері, проаналізовано світовий досвід, досліджено літературні джерела у галузі державного регулювання соціального підприємництва. Наукове дослідження проведено на підставі загальнонаукових та спеціально-наукових методів.
Встановлено, що соціальне підприємництво еволюціонувало зі

звичайної допомоги у скруті у самостійний вид діяльності. Зазвичай така допомога надавалась соціально вразливим верствам населення та мала соціальний вплив, хоча не була систематичною. Протягом періоду активного поширення даного явища в різні періоди воно набувало відповідних форм вирішення соціальних проблем для різних соціальних груп.

Виявлено, що у світовій науці та практиці не існує єдиного визначення поняття соціального підприємництва, але воно є мультидисциплінарним явищем, оскільки основу його розуміння формують моральні, соціальні, психологічні, етичні, економічні елементи, питання соціальної справедливості.

Запропоновано авторське визначення соціального підприємництва як систематичну самостійну соціально орієнтовану господарську діяльність підприємців, підприємств, яка здійснюється на основі інноваційних підходів до вирішення соціальних проблем та забезпечує можливість отримання доходу, який спрямовується на вирішення/пом'якшення соціальних проблем, створення соціальних та економічних благ та на основі цього забезпечення позитивних зрушень у суспільстві.

Встановлено, що історично формування соціального підприємництва як самостійного явища пройшло такі етапи: зародження (відбулось з середини XIX століття – другої половини XX століття, у цей період було започатковано взяття на себе певної соціальної відповідальності власниками капіталу), розвитку (наприкінці XX століття внаслідок створення перших соціальних підприємств, оформлення фінансування певної допомоги для окремих верств населення у самостійну діяльність з надання соціальних благ та вирішення соціальних проблем на постійній основі) й активного поширення (на початку XXI століття внаслідок загострення соціальних проблем у більшості країн. З цього часу розпочалось створення перших офіційно зареєстрованих соціальних підприємств).

Акцентовано, що при вирішенні соціальних проблем доцільно розрізняти два підходи, які склалися у суспільстві: фінансовий та інституційний. За фінансового підходу йдеться про збір ресурсів для вирішення проблеми конкретних соціально вразливих груп населення, яке може не виділятися у окремий вид діяльності та офіційне оформлення самостійним суб'єктом господарювання. Це можуть бути соціальна допомога, соціальний захист, корпоративна соціальна відповідальність бізнесу. За інституційного підходу, вирішення соціальних проблем складає основний вид діяльності відповідного суб'єкта господарювання та здійснюється систематично. У цьому разі соціальне підприємництво набуває інституційної форми (соціальне підприємництво, соціальне підприємство).

В ході дослідження встановлено, що соціальне підприємництво є органічною складовою системи соціального захисту та елементом соціальної політики країни. Доведено, що лише окремі елементи загальнодержавної системи соціального захисту доцільно відносити до сфери соціального підприємництва, зокрема, це соціальна робота, соціальні послуги та соціальне замовлення.

Встановлено, що складність регулювання соціального підприємництва полягає у фактичній відсутності в Україні нормативних вимог до соціальних підприємців та соціальних підприємств внаслідок невизначеності у нормативних документах

самого поняття «соціальне підприємництво».

Проведено конкретизацію суб'єктів соціального підприємництва. Акцентовано, що відповідність діяльності підприємства таким поодиноким ознакам як визначення ним соціальної місії, отримання статусу неприбутковості ще не ідентифікує відповідний суб'єкт як соціальне підприємство чи соціальне підприємництво. Саме одночасна відповідність всім змістоутворюючим ознакам соціального підприємництва слугує виокремленню суб'єктів соціального підприємництва задля реалізації основних цілей регулювання. Обґрунтовано, що основними суб'єктами соціального підприємництва є представники малого та середнього бізнесу, громадські організації та благодійні організації.

Виявлено, що особливу частину учасників процесу вирішення соціальних проблем суспільства займає волонтерська діяльність. Однак, хоча волонтерська діяльність є за своєю природою соціальною, однак соціальним підприємництвом її визнавати не доцільно, враховуючи норми чинного законодавства.

Узагальнюючи наявні наукові напрацювання, сформульовано авторське визначення державного регулювання соціального підприємництва як комплексну цілеспрямовану діяльність державних органів влади та управління всіх рівнів із поєднання, узгодження, комбінування різноманітних форм, інструментів, методів та важелів регулювання діяльності суб'єктів соціального підприємництва.

Основними напрямками практичного поширення державного регулювання на сферу соціального підприємництва запропоновано визначити такі: координування, підтримка та стимулювання, а вплив держави на розвиток суб'єктів соціального підприємництва реалізувати шляхом нормативно-правового, фінансово-інвестиційного, бюджетно-податкового, інфраструктурного та інформаційно-консультативного блоку методів регулювання. Аналіз правового забезпечення функціонування соціального підприємництва окремих країн, дав змогу виявити, що єдиного уніфікованого варіанту щодо пакету інструментів для регулювання розвитку соціального підприємництва, наразі не сформовано, що пов'язано з особливостями розуміння та можливостями кожної конкретної країни. Аналіз досвіду Великої Британії, Ірландії, Німеччини, Італії, Данії, Фінляндії, Бельгії, США, Канади, Польщі, Латвії засвідчив наявність в них розроблених, прийнятих у дію нормативно-правових актів щодо регулювання соціального підприємництва.

Виявлено, що організаційно-правові форми соціального підприємства, можуть бути досить різними в різних країнах, але найпоширенішою формою є кооперативи. Встановлено, що у більшості країн, роботу соціальних підприємств та форму їх функціонування легалізовано та закріплено на рівні законодавства (Великобританії, Угорщині, Чеській Республіці, Словацькій Республіці, Словенії, Литві, Польщі, Іспанії, Португалії, Греції, Бельгії та Франції).

Досвід розвитку соціального підприємництва підтвердив наукову гіпотезу, що розвиток соціальних підприємств у кожній з країн залежить від рівня загального добробуту у цій країні, але й впливає на підтримання належного рівня добробуту. Таким чином, виявлено, що чим вище рівень розвитку країни, тим більшою підтримкою характеризується й розвиток соціального

підприємництва. І, навпаки, у країнах із високим рівнем підтримки розвитку соціального підприємництва спостерігаються високі позиції для показника ВВП на душу населення, показників людського розвитку, контролю безробіття та бідності, що відображається на загальних міжнародних індикаторах (індекс щастя, індекс соціального прогресу, індекс людського розвитку, показник ефективності уряду тощо).

Аналіз інституційних чинників та середовища регулювання соціального підприємництва дав змогу акцентувати, що здебільшого соціальне підприємництво реалізується шляхом утворення соціальних підприємств без чіткого закріплення на законодавчому рівні соціального підприємства як інституційної форми реалізації соціального підприємництва. Серед переваг такої ситуації для підприємців є можливість вибору будь-якої організаційно-правової форми, яка б оптимально задовольняла інтереси соціального підприємця, зокрема й щодо мінімізації оподаткування. Недоліком – відсутність пільг від держави безпосередньо соціальним підприємствам, що ускладнює запровадження інструментів підтримки та робить їх більш уразливими в конкуренції порівняно з традиційним бізнесом. Виявлено, що на практиці часті випадки ототожнення соціального підприємництва та бізнесу у соціальній сфері (надання платних соціальних послуг), що призводить до його підміни традиційним бізнесом. Доведено, що такі організаційні утворення бізнесу в соціальній сфері як приватні медичні центри, клініки, дошкільні дитячі заклади з розвитку дитини, приватні заклади освіти, приватні пансіонати з догляду для людей похилого віку, приватні служби з надання соціальних послуг для різноманітних верств населення тощо, соціальним підприємництвом не є, оскільки передбачає компенсацією за створення та надання соціальної послуги шляхом запровадження плати за її надання при вирішенні соціальної проблеми.

За підсумками аналізу функціонування в Україні суб'єктів соціального підприємництва у розрізі основних організаційно-правових форм встановлено відсутність обмежень у виборі форми для здійснення такої діяльності. Виявлено, серед соціального підприємництва такі організаційно-правові форми: підприємства (приватні підприємства – 16%), господарські товариства (товариства з обмеженою відповідальністю – 13%), кооперативи (сільськогосподарські кооперативи – 10%), громадські об'єднання, благодійні організації та інші подібні організації (громадські організації – 14%, громадські об'єднання – 5%, благодійні організації – 6%), інші організаційно-правові форми (підприємець – фізична особа – 26%).

Визначено, що суттєвою проблемою, яка стримує розвиток соціального підприємництва в Україні є юридична та термінологічна невизначеність соціального підприємництва, непрозорість здійснення цієї діяльності тощо, що зумовлює зловживання з отримання грантів, кредитів, пільг та інших переваг. В результаті суб'єкти соціального підприємництва втрачають довіру населення та органів влади, необхідні для успішного провадження своєї діяльності.

Аргументовано важливість розгляду потенціалу розвитку соціального підприємництва як сукупності наявних можливостей у відповідних суб'єктів задовольняти соціальні потреби окремих

верств населення та вирішувати соціальні проблеми у суспільстві. Виявлено, що коли йдеться про потенціал соціального підприємництва, здебільшого вартує уваги така діяльність з позицій її спроможності забезпечувати соціалізацію для окремих груп населення. Такий підхід в Україні доволі давній, оскільки має історичні витоки з кооперативного руху та створення соціально-орієнтованих підприємств в дореволюційну епоху бізнесу родин Терещенків, Ханенків, Симиренків, митрополита А. Шептицького та інших відомих меценатів. До прикладу, в Україні ще у середині двадцятого століття створювалися товариства глухих та сліпих. Діяльність таких підприємств базувалась на залученні до виробництва людей з інвалідністю, що сприяло їх соціалізації. Акцентовано, що потенціал соціального підприємництва утворює певний ореол якісних та кількісних параметрів суспільного розвитку, що визначає здатність відповідного носія соціальних потреб до соціальної адаптованості (соціалізації), фінансової незалежності та впевненості.

Виявлено, що соціальне підприємництво в Україні лише формується в національній економіці як самостійний напрям діяльності. Активізація його розвитку потребує створення відповідних інститутів, підтримки та нівелювання перешкод для розвитку.

Аргументовано, що для удосконалення державного регулювання розвитку соціального підприємництва повинна бути сформована комплексна система показників-індикаторів, аналіз динаміки яких дає змогу інститутам регулюючого впливу своєчасно реагувати на реальний потенціал накопиченої соціальної напруги, спричиненої зростанням масштабів розшарування населення за рівнем доходів й посиленням суспільної маргіналізації.

Доведено, що державне регулювання розвитку соціального підприємництва доцільно зорієнтувати на формування відповідних стратегій, які найбільшою мірою сприятимуть вирішенню соціальних проблем у суспільстві, стимулюючи залучення представників вразливих верств населення до економічних процесів, а не лише шляхом збільшення витрат на їх соціальне дотування. За такого підходу вирішуватиметься одночасно проблема підвищення рівня соціальної свідомості населення, а з іншої – ефективність використання фінансових ресурсів платників податків, за рахунок яких і фінансуються соціальні програми країни. Обґрунтовано, що формування та вибір відповідної стратегії регулювання розвитку соціального підприємництва потребує розроблення відповідного методичного забезпечення. Така методика має одночасно слугувати двом цілям. По перше, дати змогу ідентифікувати чинний перелік соціальних проблем та поточний стан їх вирішення (запропоновано обчислювати «індикатор соціальної вразливості (social vulnerabilities)»). По друге, систематизувати та узагальнити існуючий світовий та український досвід аналізу й моделювання соціальних орієнтирів для національної економіки (запропоновано обчислювати «індикатор соціальної стабільності (social stability)»). Співвідношення між значеннями цих агрегованих індикаторів дасть змогу сформулювати ядро регулювання та деталізувати відповідні варіанти стратегій розвитку соціального підприємства, а також обґрунтувати моделі регулювання розвитку соціального підприємства.

Запропоновано методики обчислення та розроблені розрахункові

моделі для індикаторів: «Індикатора соціальної стабільності» (Iss) на основі застосування середнього значення основних показників: індекс людського розвитку (Human Development Index (HDI), світовий рейтинг добробуту (The Legatum Prosperity Index (LPI), індекс щастя (Happiness Index (HI) та індекс соціального прогресу (Social Progress Index (CPI); «Індикатора соціальної вразливості» (Isv) за сукупністю показників офіційної статистики, які найбільшою мірою характеризують чотири групи «вразливостей» для прояву соціальних проблем та визначення цілей соціального підприємництва («бідність», «безробіття», «смертність», «неосвіченість»).

Залежно від співвідношення індикаторів соціальної стабільності та соціальної вразливості запропоновано критерії вибору стратегій розвитку соціального підприємництва та моделі його регулювання для національної економіки. Запропоновано розгляд двох основних моделей регулювання та чотири основні стратегії регулювання для розвитку соціального підприємництва. I. Модель стимулювання. Дана модель вміщує дві стратегії: 1) «стратегія поштовху», доцільна до реалізації у випадку низьких показників для індикаторів соціальної вразливості та соціальної стабільності; 2) «стратегія заохочення», доцільна для реалізації у разі високих показників соціальної стабільності та низькому рівні соціальної вразливості. II. Модель партнерства у частині взаємовідносин «бізнес-влада». Дана модель містить наступні дві стратегії: 3) «стратегія підтримки», доцільна у разі низьких розрахункових значень для індикатора соціальної вразливості та високих значень для соціальної стабільності; 4) «стратегія невтручання», застосовується у випадку високих значень для індикаторів соціальної стабільності та соціальної вразливості.

За результатами апробації методики, виявлено, що для України за підсумками 2021 року характерним є «посередні» індикатор соціальної стабільності та індикатор соціальної вразливості склалися такі вихідні умови доцільною, що уможливають реалізацію регулювання стратегією підтримки за моделлю партнерства.

Обґрунтовано, що умовами активізації розвитку соціального підприємництва доцільно визначити: селективний характер – підтримка соціальних підприємств, орієнтованих на вирішення вагомих соціальних проблем на інноваційних засадах; локалізований протекціонізм з пріоритетом застосування непрямих форм підтримки, які не спотворюють дію ринкових механізмів; системна підтримка, яка базується на використанні програмно-цільового підходу – комплексу загальнодержавних, регіональних та місцевих програм сприяння розвитку соціальних підприємств з розмежуванням повноважень між центральними та місцевими органами влади; державними, недержавними й громадськими організаціями; гарантування – підтримка, яка закріплюється договірними відносинами та взаємною відповідальністю сторін. Основними інструментами підтримки розвитку соціального підприємництва запропоновано визначити: удосконалення нормативно-правового забезпечення соціального підприємництва, у частині створення спеціальної нормативної бази, ідентифікація статусу «соціальне підприємство» та «соціальне підприємництво»; інституційне забезпечення та супровід функціонування – наявність урядових установ щодо реалізації заходів підтримки соціального

підприємництва; чітке розмежування функцій щодо підтримки соціального бізнесу між центральними та місцевими органами влади; налагодження взаємодії різних рівнів органів влади з об'єднаннями підприємців, громадських, волонтерських, благодійних організацій, меценатів тощо; застосування фінансових та кредитних важелів – державна та недержавна пряма фінансова підтримка, кредитування, гарантування кредитів; надання соціальним підприємствам в оренду на пільгових засадах (або на безоплатних умовах) приміщень, що знаходяться на балансі області, району чи міста та не використовуються; державне та місцеве фінансування реалізації програм та проєктів підтримки розвитку соціальних підприємств; запровадження державних (регіональних) замовлень (контрактів); податкове стимулювання діяльності соціальних підприємств та соціальних підприємців; запровадження податкових преференцій, з посиленням контролем та запобіганням схемам мінімізації податкових зобов'язань, з метою унеможливлення дискредитації цієї організаційної форми ведення бізнесу; удосконалення організаційних інструментів підтримки розвитку соціального підприємництва – формування консультативних центрів з питань оподаткування, фінансування, юридичних питань тощо із залученням наявних структур при міських, районних радах та адміністраціях; маркетинг, залучення до співпраці з крупними підприємствами за схемами аутсорсингу; популяризація та просвітництво щодо переваг соціального підприємництва.

Розв'язання основних соціальних проблем України потребує змін у формуванні соціальної політики на рівні держави, яка б узгоджувала інтереси основних учасників процесу соціального розвитку. Основною формою співпраці та взаємодії у цьому напрямі між бізнесом та владою може стати public-private partnership (PPP) / державно-приватне партнерство (ДПП), основу якого складають соціальні проєкти.

Одержані в дисертації наукові результати дають підстави для формулювання висновків і рекомендацій, що мають теоретичне і практичне значення.

Практичне значення одержаних результатів дослідження полягає в тому, що окремі його положення, висновки та пропозиції можуть бути використані: у науково-дослідній діяльності при виконанні досліджень за темами «Розвиток національної економіки в контексті сучасної економічної теорії» (Державний реєстраційний номер: 0116U000798) та «Формування механізмів стабілізації функціонування промислових підприємств на засадах антикризового управління» (Державний реєстраційний номер: 0121U111281) в частині удосконалення процесу державного регулювання соціальних проблем національної економіки та розроблення пропозицій стосовно державного регулювання розвитку соціального підприємництва (акт впровадження № 833 від 08.09.2022 р Класичний приватний університет); як основа для розроблення науково-практичних пропозицій із забезпечення ефективності функціонування суб'єктів господарювання у сфері соціального підприємництва у правовому полі, що дають змогу підвищити рівень економічної та інституційної їх захищеності у нестабільному середовищі для подальшого розвитку (довідка №23/11/2022-1двп від 23 листопада 2022 року ГО «Науково-освітній інноваційний центр суспільних трансформацій»); у практиці для

розробки пропозицій задля активізації розвитку системи кредитної кооперації шляхом підготовки методичних обґрунтувань з організації внутрішньої політики ідентифікації проєктів соціального підприємництва (довідка № 15/11/22-3 від 15.11.2022 р. КС «Освіта» Київського національного університету імені Тараса Шевченка); у навчальному процесі для розробки складових навчальних дисциплін циклу професійної підготовки щодо розвитку національної економіки й державного регулювання для економічного обґрунтування удосконалення інструментів вирішення соціальних проблем національної економіки засобами соціального підприємництва.

Golubev O. V. State regulation of the development of social entrepreneurship in the national economy. – Qualifying scientific work on manuscript rights.

Dissertation for the Doctor of Philosophy degree in specialty 051 "Economics". – Classical private university, Zaporizhzhia, 2023.

The dissertation is devoted to the study of state regulation of the development of social entrepreneurship. Taking into account the general theory of management, international experience, generalization and analysis of the practice of functioning of business entities in the social sphere, the foundations of scientific and practical implementation of the social function of the state for the development of the national economy have been developed.

The coverage of the selected research topic involves the analysis of the state of scientific development, the definition of the concept and place of social entrepreneurship in the system of state regulation, the definition of the features of social entrepreneurship, the outline of the types and tools of state regulation of its development, as well as the analysis of the experience of using the main methods of state regulation in the process of formation and further development social entrepreneurship in the national economy.

The work formulates a number of provisions, conclusions and recommendations, which are characterized by scientific novelty. The analysis of normative legal acts regulating entrepreneurship in the social sphere was carried out, world experience was analyzed, and literary sources in the field of state regulation of social entrepreneurship were studied. Scientific research was conducted on the basis of general scientific and special scientific methods.

It has been established that social entrepreneurship has evolved from ordinary help in times of need into an independent type of activity. Usually, such assistance was provided to socially vulnerable sections of the population and had a social impact, although it was not systematic. During the period of active spread of this phenomenon in different periods, it acquired appropriate forms of solving social problems for different social groups.

It was revealed that there is no single definition of the concept of social entrepreneurship in world science and practice, but it is a multidisciplinary phenomenon, since the basis of its understanding is formed by moral, social, psychological, ethical, economic elements, issues of social justice.

The author's definition of social entrepreneurship is proposed as a systematic independent socially oriented economic activity of entrepreneurs, enterprises, which is carried out on the basis of innovative approaches to solving social problems and provides the

possibility of obtaining income, which is directed to the solution/ mitigation of social problems, the creation of social and economic benefits and on the basis of this provision of positive changes in society. It was established that historically the formation of social entrepreneurship as an independent phenomenon went through the following stages: birth (occurred from the middle of the 19th century to the second half of the 20th century, during this period the assumption of a certain social responsibility by capital owners was initiated), development (at the end of the 20th century due to the creation of the first social enterprises, arranging financing of certain assistance for certain segments of the population in independent activities for providing social benefits and solving social problems on a permanent basis) and active distribution (at the beginning of the 21st century due to the exacerbation of social problems in most countries. From that time, the creation of the first officially registered social enterprises). It is emphasized that when solving social problems, it is expedient to distinguish between two approaches that have developed in society: financial and institutional. The financial approach refers to the collection of resources to solve the problem of specific socially vulnerable groups of the population, which may not be separated into a separate type of activity and official registration by an independent business entity. These can be social assistance, social protection, corporate social responsibility of business. According to the institutional approach, the solution of social problems is the main type of activity of the relevant business entity and is carried out systematically. In this case, social entrepreneurship acquires an institutional form (social entrepreneurship, social enterprise).

During the research, it was established that social entrepreneurship is an organic component of the social protection system and an element of the country's social policy. It has been proven that only certain elements of the national system of social protection should be attributed to the sphere of social entrepreneurship, in particular, these are social work, social services and social order.

It has been established that the difficulty of regulating social entrepreneurship lies in the actual absence of regulatory requirements for social entrepreneurs and social enterprises in Ukraine due to the uncertainty of the very concept of "social entrepreneurship" in regulatory documents.

The subjects of social entrepreneurship have been specified. It is emphasized that the compliance of the enterprise's activity with such single signs as defining its social mission, obtaining the status of non-profit does not yet identify the relevant subject as a social enterprise or social entrepreneurship. It is the simultaneous compliance with all content-forming features of social entrepreneurship that serves to distinguish the subjects of social entrepreneurship in order to realize the main goals of regulation. It is substantiated that the main subjects of social entrepreneurship are representatives of small and medium-sized businesses, public organizations and charitable organizations. It was revealed that a special part of the participants in the process of solving social problems of society is occupied by volunteering. However, although volunteer activity is by its nature social, it is not appropriate to recognize it as a social enterprise, taking into account the norms of the current legislation.

Summarizing the available scientific works, the author's definition of state regulation of social entrepreneurship is formulated as a complex

purposeful activity of state authorities and management of all levels from the combination, coordination, combination of various forms, tools, methods and levers of regulation of the activities of social entrepreneurship entities.

It is proposed to define the following as the main directions of the practical spread of state regulation in the field of social entrepreneurship: coordination, support and stimulation, and the influence of the state on the development of social entrepreneurship entities should be implemented through regulatory and legal, financial and investment, budgetary and tax, infrastructural and informational and advisory blocks regulation methods.

The analysis of the legal support for the functioning of social entrepreneurship in individual countries made it possible to find that a single unified option for a package of tools for regulating the development of social entrepreneurship has not been formed yet, which is related to the peculiarities of the understanding and capabilities of each specific country. An analysis of the experience of Great Britain, Ireland, Germany, Italy, Denmark, Finland, Belgium, the USA, Canada, Poland, and Latvia proved that they have developed and enacted legal acts on the regulation of social entrepreneurship.

It was found that the organizational and legal forms of a social enterprise can be quite different in different countries, but the most common form is cooperatives. It has been established that in most countries, the work of social enterprises and the form of their functioning are legalized and fixed at the level of legislation (Great Britain, Hungary, the Czech Republic, the Slovak Republic, Slovenia, Lithuania, Poland, Spain, Portugal, Greece, Belgium and France). The experience of the development of social entrepreneurship has confirmed the scientific hypothesis that the development of social enterprises in each country depends on the level of general well-being in that country, but also affects the maintenance of an appropriate level of well-being. Thus, it was found that the higher the level of development of the country, the more support the development of social entrepreneurship is characterized by. Conversely, in countries with a high level of support for the development of social entrepreneurship, high positions are observed for GDP per capita, indicators of human development, unemployment and poverty control, which is reflected in general international indicators (happiness index, social progress index, human development index, indicator of government efficiency, etc.).

The analysis of institutional factors and the regulatory environment of social entrepreneurship made it possible to emphasize that social entrepreneurship is mostly realized through the formation of social enterprises without a clear establishment at the legislative level of social enterprise as an institutional form of social entrepreneurship implementation. Among the advantages of such a situation for entrepreneurs is the possibility of choosing any organizational and legal form that would optimally satisfy the interests of the social entrepreneur, in particular with regard to minimizing taxation. The disadvantage is the lack of benefits from the state directly to social enterprises, which complicates the introduction of support tools and makes them more vulnerable in competition compared to traditional businesses.

It was found that in practice, there are frequent cases of identification of social entrepreneurship and business in the social sphere (provision

of paid social services), which leads to its replacement by traditional business. It has been proven that such organizational formations of business in the social sphere as private medical centers, clinics, preschools for child development, private educational institutions, private boarding houses for the care of the elderly, private services for the provision of social services for various segments of the population, etc., are socially is not entrepreneurship , as it provides compensation for the creation and provision of a social service by introducing a fee for its provision when solving a social problem.

Based on the results of the analysis of the functioning of social entrepreneurship entities in Ukraine in terms of the main organizational and legal forms, it was established that there are no restrictions in the choice of form for the implementation of such activities. The following organizational and legal forms were found among social entrepreneurship: enterprises (private enterprises - 16%), business partnerships (limited liability companies - 13%), cooperatives (agricultural cooperatives - 10%), public associations, charitable organizations and others similar organizations (public organizations - 14%, public associations - 5%, charitable organizations - 6%), other organizational and legal forms (entrepreneur - natural person - 26%) . It was determined that a significant problem that restrains the development of social entrepreneurship in Ukraine is the legal and terminological uncertainty of social entrepreneurship, the lack of transparency in the implementation of this activity, etc., which leads to the abuse of grants, loans, benefits and other benefits. As a result, the subjects of social entrepreneurship lose the trust of the population and authorities, necessary for the successful implementation of their activities.

The importance of considering the potential for the development of social entrepreneurship as a set of available opportunities for the relevant subjects to meet the social needs of certain segments of the population and to solve social problems in society is argued. It was found that when it comes to the potential of social entrepreneurship, such activity is mostly worth attention from the standpoint of its ability to provide socialization for certain groups of the population. This approach is quite old in Ukraine, as it has historical origins from the cooperative movement and the creation of socially oriented enterprises in the pre-revolutionary business era of the Tereshchenko, Khanenk, Simyrenk families, Metropolitan A. Sheptytsky and other well-known patrons. For example, in Ukraine, as early as the middle of the twentieth century, associations of the deaf and blind were created. The activities of such enterprises were based on the involvement of people with disabilities in production, which contributed to their socialization. It is emphasized that the potential of social entrepreneurship forms a certain halo of qualitative and quantitative parameters of social development, which determines the ability of the corresponding bearer of social needs to social adaptability (socialization), financial independence and confidence.

It was revealed that social entrepreneurship in Ukraine is only being formed in the national economy as an independent field of activity. Activation of its development requires the creation of appropriate institutions, support and leveling of obstacles to development. It is argued that in order to improve the state regulation of the development of social entrepreneurship, a complex system of indicators should be formed, the analysis of the dynamics of which

enables institutions of regulatory influence to respond in a timely manner to the real potential of the accumulated social tension caused by the growing scale of population stratification by income level and the strengthening of social marginalization.

It has been proven that it is advisable to orientate the state regulation of the development of social entrepreneurship on the formation of appropriate strategies that will contribute to the greatest extent to the solution of social problems in society, stimulating the involvement of representatives of vulnerable segments of the population in economic processes, and not only by increasing the costs of their social subsidy. With this approach, the problem of raising the level of social consciousness of the population will be solved simultaneously, and on the other hand, the efficiency of the use of taxpayers' financial resources, at the expense of which the country's social programs are financed.

It is substantiated that the formation and selection of an appropriate strategy for regulating the development of social entrepreneurship requires the development of appropriate methodological support. Such a technique should simultaneously serve two purposes. First, to make it possible to identify the current list of social problems and the current state of their solution (it is proposed to calculate the "social vulnerability indicator (social vulnerability)"). Secondly, to systematize and generalize the existing world and Ukrainian experience of analysis and modeling of social benchmarks for the national economy (it is proposed to calculate the "social stability indicator (social stability)"). The correlation between the values of these aggregated indicators will make it possible to form the core of regulation and detail the relevant variants of strategies for the development of social entrepreneurship, as well as to substantiate the models of regulation of the development of social entrepreneurship.

Calculation methods are proposed and calculation models are developed for the indicators: "Indicator of social stability" (I ss) based on the application of the average value of the main indicators: the index of human development (Human Development Index (HDI), world rating of well-being (The Legatum Prosperity Index (LPI), happiness index (Happiness Index (HI) and index of social progress (Social Progress Index (SRI); "Indicator of social vulnerability" (I sv) according to a set of indicators of official statistics, which mostly characterize four groups of "vulnerabilities" for the manifestation of social problems and the determination of the goals of social entrepreneurship ("poverty", "unemployment", "mortality", "ignorance").

Depending on the ratio of indicators of social stability and social vulnerability, criteria for choosing strategies for the development of social entrepreneurship and a model of its regulation for the national economy are proposed. It is proposed to consider two main models of regulation and four main strategies of regulation for the development of social entrepreneurship. I. Stimulation model. This model contains two strategies: 1) "strategy push", appropriate for implementation in case of low indicators for social vulnerability and social stability indicators; 2) "strategy of encouragement", appropriate for implementation in case of high indicators of social stability and low level of social vulnerability. II. The model of partnership in the part of "business-government" relations. This model contains the following two strategies: 3) "strategy of support", appropriate in case of low calculated values for the indicator of social vulnerability and high values for social

stability; 4) "strategy of non-intervention", used in case of high values for indicators of social stability and social vulnerability.

According to the results of the approbation of the methodology, it was found that the "mediocre" indicator of social stability and the indicator of social vulnerability are typical for Ukraine by the results of 2021, and such initial conditions were appropriate, which enable the implementation of regulation by a support strategy based on the partnership model.

It is justified that in the languages of activation of the development of social entrepreneurship, it is expedient to define: selective nature - support of social enterprises, oriented to the solution of important social problems on an innovative basis; localized protectionism with the priority of using indirect forms of support that do not distort the operation of market mechanisms; system support, which is based on the use of a program-targeted approach - a complex of national, regional and local programs to promote the development of social enterprises with the separation of powers between central and local authorities; state, non-state and public organizations; guarantee - support that is secured by contractual relations and mutual responsibility of the parties.

The main tools for supporting the development of social entrepreneurship are proposed to be defined as: improvement of regulatory and legal support of social entrepreneurship, in terms of creating a special regulatory framework, identification of the status of "social enterprise" and "social entrepreneurship"; institutional support and operation support - the presence of government institutions for the implementation of measures to support social entrepreneurship; clear demarcation of functions regarding support of social business between central and local authorities; establishment of interaction of various levels of authorities with associations of entrepreneurs, public, volunteer, charitable organizations, patrons, etc.; application of financial and credit levers - state and non-state direct financial support, lending, loan guarantees; providing social enterprises for lease on a preferential basis (or on free terms) premises that are on the balance sheet of the region, district or city and are not used; state and local financing of programs and projects supporting the development of social enterprises; introduction of state (regional) orders (contracts); tax incentives for the activities of social enterprises and social entrepreneurs; introduction of tax preferences, with increased control and prevention of tax liability minimization schemes, with the aim of making it impossible to discredit this organizational form of doing business; improvement of organizational tools to support the development of social entrepreneurship - formation of consultation centers on taxation, financing, legal issues, etc. with the involvement of existing structures at city, district councils and administrations; marketing, involvement in cooperation with large enterprises under outsourcing schemes; popularization and education about the benefits of social entrepreneurship.

Solving the main social problems of Ukraine requires changes in the formation of social policy at the state level, which would harmonize the interests of the main participants in the process of social development. The main form of cooperation and interaction in this area between business and the government can be public-private partnership (PPP) / public-private partnership (PPP), the basis of which is social projects. The scientific results obtained in the dissertation provide grounds for

formulating conclusions and recommendations that have theoretical and practical significance.

The practical significance of the research results is that some of its provisions, conclusions and proposals can be used: in scientific research activities when conducting research on the topics "Development of the national economy in the context of modern economic theory" (State registration number: 0116U000798) and "Formation of mechanisms for stabilizing the functioning of industrial enterprises on the basis of anti-crisis management" (State registration number: 0121U111281) in terms of improving the process of state regulation of social problems of the national economy and developing proposals for state regulation of the development of social entrepreneurship (certificate No. 833 dated September 8, 2022, Classic Private University); as a basis for the development of scientific and practical proposals to ensure the effectiveness of the functioning of business entities in the field of social entrepreneurship in the legal field, which make it possible to increase the level of their economic and institutional security in an unstable environment for further development (reference No. 23/11/2022-1dvp from November 23, 2022 NGO "Scientific and Educational Innovation Center of Social Transformations"); in practice for the development of proposals to intensify the development of the credit cooperation system by preparing methodological justifications for the organization of the internal policy of identification of social entrepreneurship projects (reference No. 15/11/22-3 dated 11.15.2022 of the CS "Education" of Taras Shevchenko Kyiv National University); in the educational process for the development of the components of the educational disciplines of the cycle of professional training regarding the development of the national economy and state regulation for the economic justification of improving the tools for solving social problems of the national economy by means of social entrepreneurship.

2.3. Ключові слова дисертації державне регулювання, інновації, національна економіка, підприємництво, соціальне підприємництво, соціальна сфера, регулювання економіки, регуляторна політика, державна підтримка, розвиток національної економіки, state regulation, innovations, national economy, entrepreneurship, social entrepreneurship, social sphere, regulation of the economy, regulatory policy, state support, development of the national economy

2.4. Посилання, за яким розміщено текст дисертації http://virtuni.education.zp.ua/info_cpu/node/6098

2.5. Публікації здобувача, зараховані для захисту

Голубев О.В. Актуалізація регулювання розвитку соціального підприємництва в умовах воєнного стану / International Partnership and Cooperation of Ukraine in Wartime: Collective monograph / edited by D. Nascimento, G. Starchenko. University of Coimbra, Portugal. Chernihiv: REICST, 2022.

Рік 2022

Ключові слова соціальне підприємництво, національна економіка, розвиток

DOI –

Одноосібне авторство так

Містить державну ні

таємницю / службу
інформацію

Посилання [https://reicst.com.ua/asp/article/view/monograph-02-2022-01-04/
monograph-02-2022-01-04](https://reicst.com.ua/asp/article/view/monograph-02-2022-01-04/monograph-02-2022-01-04)

Чорнодід І.С., Голубев О.В. Теоретичні засади дослідження соціального капіталу. Формування ринкових відносин в Україні. 2018. № 11 (210). С. 85–90. URL: <http://dndiime.org/wp-content/uploads/2019/01/11-2018.pdf>

Рік 2018

Ключові слова соціальний капітал, глобалізація, інститут, довіра

DOI 10.5281/zenodo.2537315

Одноосібне авторство ні

Містить державну
таємницю / службу
інформацію ні

Посилання <https://zenodo.org/record/2537315#.ZCK4l3ZBw2w>

Голубев О.В. Розвиток соціального підприємництва в світі та можливості для України. Формування ринкових відносин в Україні. 2019. № 10 (221). С. 105–111. URL: <http://dndiime.org/wp-content/uploads/2020/01/10-2019.pdf>.

Рік 2019

Ключові слова підприємництво, соціальне підприємництво, бізнес підприємства,
соціальний ефект, місія

DOI 10.5281/zenodo.3564335

Одноосібне авторство так

Містить державну
таємницю / службу
інформацію ні

Посилання <https://zenodo.org/record/3564335#.ZCK30XZBw2w>

Баженова О., Чорнодід І., Ярмоленко Ю., Голубев О. Система раннього попередження щодо зовнішньої стійкості економіки (на прикладі України). Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики. 2021. Т. 4, № 39. С. 503–511.

Рік 2021

Ключові слова зовнішня стійкість економіки, система раннього попередження
зовнішньої стійкості, зовнішньоекономічні шоки, стійкість боргу

DOI 10.18371/fcaptp.v4i39.241436

Одноосібне авторство ні

Містить державну
таємницю / службу
інформацію ні

Посилання <https://fkd.net.ua/index.php/fkd/article/view/3399/3332>

Голубев О.В. Оцінювання потенціалу розвитку соціального підприємництва в Україні. Проблеми сучасних трансформацій. Серія: економіка та управління. 2022. № 3.

Рік 2022

Ключові слова	соціальні проблеми, соціальні групи населення, показники оцінювання розвитку соціального підприємництва, соціальне підприємництво, потенціал
DOI	10.54929/2786-5738-2022-3-03-07
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://reicst.com.ua/pmt/article/view/2022-3-03-07/2022-3-03-07

Голубев О.В. Методичні аспекти вибору стратегічних альтернатив для обґрунтування моделі регулювання розвитку соціального підприємництва. Проблеми сучасних трансформацій. Серія: економіка та управління. 2022. № 4.

Рік	2022
Ключові слова	соціальне підприємництво, державне регулювання розвитку соціального підприємництва, соціальна стабільність, соціальна вразливість, стратегія державного регулювання, модель державного регулювання, стратегічні альтернативи
DOI	10.54929/2786-5738-2022-4-03-09
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://reicst.com.ua/pmt/article/view/2022-4-03-09/2022-4-03-09

3. Захист

3.1. Посилання, за яким здійснюватиметься онлайн-трансляція захисту <https://us02web.zoom.us/j/9095973199?pwd=ZTZnZGtSL1I2T2dVbnpqT3RaRct6dz09>

4. Разова рада

4.1. Дата рішення Вченої ради про утворення разової ради 22.03.2023

Голова разової ради

ПІБ	Трохимець Олена Іванівна
Місце роботи	"Класичний приватний університет"
Посада	Професор (Основне місце роботи)
Факультет або інший структурний підрозділ	Інститут економіки та права
Науковий ступінь	Доктор наук, 08.00.03 Економіка та управління національним господарством
Дата отримання диплома доктора філософії (кандидата наук)	–

ORCID 0000-0001-7587-7948

Публікації за тематикою дисертації

Васильєва О.О., Трохимець О.І., Соколов А.В. Соціальне підприємництво як інноваційний інструмент розвитку людського потенціалу. Інфраструктура ринку. 2022. № 66. С. 153-161.

Рік	2022
Ключові слова	людський потенціал, соціальні інновації, соціальне підприємництво, соціальний бізнес, соціальне підприємство
DOI	10.32843/infrastruct66-28
Одноосібне авторство	ні
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	http://market-infr.od.ua/journals/2022/66_2022/30.pdf

Трохимець О.І., Небога Т.В., Котлубай В.О. Методичні основи оцінки та управління розвитком інноваційної інфраструктури національної економіки Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво. 2021. № 4 (121). С. 123-129.

Рік	2021
Ключові слова	управління інноваційним розвитком, інновації, інноваційна інфраструктура, національна економіка, інноваційна активність підприємств
DOI	10.32840/1814-1161/2021-4-20
Одноосібне авторство	ні
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	http://www.econom.stateandregions.zp.ua/journal/2021/4_2021/22.pdf

Міхно І.С., Коваль В.В., Трохимець О.І. Регулювання інвестиційно-інноваційного розвитку національної економіки в контексті діджиталізації. Науково-виробничий журнал Держава та регіони: Серія: Економіка та підприємництво. 2020. № 2 (113). С. 183-190.

Рік	2020
Ключові слова	діджиталізація, цифровізація економіки, інноваційний потенціал, діджиталізація послуг, інвестиційний потенціал
DOI	10.32840/1814-1161/2020-2-31
Одноосібне авторство	ні
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	http://www.econom.stateandregions.zp.ua/journal/2020/2_2020/33.pdf

Olena Trokhymets, Olga Galtsova. Regulation of the domestic consumer market in the national economy. Economics. Ecology. Socium. 2020. T. 4, No 2. P. 68-77.

Рік	2020
Ключові слова	consumer market, regulation, national economy, concept, mechanism

DOI	10.31520/2616-7107/20204.2-7
Одноосібне авторство	ні
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	http://ees-journal.com/index.php/journal/article/view/139/104

Рецензент

ПІБ	Покатаєва Ольга Вікторівна
Місце роботи	"Класичний приватний університет"
Посада	Професор (Суміщення)
Факультет або інший структурний підрозділ	Інститут економіки та права
Науковий ступінь	Доктор наук, 08.00.03 Економіка та управління національним господарством
Дата отримання диплома доктора філософії (кандидата наук)	–
ORCID	0000-0003-3897-6845

Публікації за тематикою дисертації

Шапошников К.С., Мащенко (Покатаєва) О.В., Дука А.П. Державне регулювання розвитку соціального підприємництва в національній економіці: актуальні проблеми сьогодення. Проблеми сучасних трансформацій. Серія: економіка та управління, 2022. № 3.

Рік	2022
Ключові слова	соціальне підприємство, державне регулювання, розвиток, регулювання розвитку соціального підприємництва, інституційний статус, корупційні ризики, соціальний бізнес, малий та середній бізнес
DOI	10.54929/2786-5738-2022-3-03-09
Одноосібне авторство	ні
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://reicst.com.ua/pmt/issue/view/issue_3_2022

Olga Pokatayeva (Mashchenko), Mariia Diachenko, Volodymyr Kravchenko Problem of professional training of future economists for development of national economy under conditions of european integration: Baltic Journal of Economic Studies. 2020. Vol. 5, No. 6. P. 148-154.

Рік	2020
Ключові слова	higher education, European integration, future economist, national economy, development, professional training
DOI	10.30525/2256-0742/2020-6-5-148-154
Одноосібне авторство	ні
Містить державну таємницю / службову	ні

інформацію	
Посилання	http://www.baltijapublishing.lv/index.php/issue/article/view/936
Мащенко (Покатаєва) О.В., Томарева-Патлахова В.В., Юшков П.О. Організаційно-економічний механізм проєктного управління розвитком національної економіки: Причорноморські економічні студії. 2021. Вип. 63. С. 154-159.	
Рік	2021
Ключові слова	проєктне управління, організаційно-економічний механізм, проєктне управління розвитком національної економіки, життєвий цикл проєкту
DOI	10.32843/bses.63-24
Одноосібне авторство	ні
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	http://bses.in.ua/journals/2021/63_2021/26.pdf

Рецензент

ПІБ	Томарева-Патлахова Вікторія Валеріївна
Місце роботи	"Класичний приватний університет"
Посада	Завідувач кафедри, професор (Основне місце роботи)
Факультет або інший структурний підрозділ	Інститут управління
Науковий ступінь	Доктор наук, 08.00.03 Економіка та управління національним господарством
Дата отримання диплома доктора філософії (кандидата наук)	–
ORCID	0000-0001-8910-2641

Публікації за тематикою дисертації

Покатаєва О.В., Томарева-Патлахова В.В., Юшков П.О. Організаційно-економічний механізм проєктного управління розвитком національної економіки: Причорноморські економічні студії. 2021. Вип. 63. С. 154 –159.

Рік	2021
Ключові слова	проєктне управління, організаційно-економічний механізм, проєктне управління розвитком національної економіки
DOI	10.32843/bses.63-24
Одноосібне авторство	ні
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	http://bses.in.ua/journals/2021/63_2021/26.pdf

Oharenko V., Merzlyak A., Tomareva-Patlakhova V., Vikhort Iu., Skriabina D. State regulation of sustainable innovation project funding in the EU countries and Ukraine. Investment Management and Financial

Рік	2021
Ключові слова	credit funding, domestic investment funding, EU countries, innovation, international grant funding, project, project funding, public regulation, sustainable development
DOI	10.21511/imfi.18(2).2021.30
Одноосібне авторство	ні
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://www.businessperspectives.org/index.php/journals/investment-management-and-financial-innovations/issue-381/state-regulation-of-sustainable-innovation-project-funding-in-the-eu-countries-and-ukraine

Томарева-Патлахова В.В., Рудь Ю.Л., Кокоріна В.І. Регуляторний механізм забезпечення всеосяжного розвитку національної економіки. Причорноморські економічні студії. 2019. Вип. 41. С. 237-242.

Рік	2019
Ключові слова	всеосяжний розвиток, державна регуляторна політика, регуляторний механізм забезпечення всеосяжного розвитку, принципи державної регуляторної політики, заходи регуляторної політики
DOI	-
Одноосібне авторство	ні
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	http://bses.in.ua/journals/2019/41_2019/47.pdf

Офіційний опонент

ПІБ	Шапошников Костянтин Сергійович
Місце роботи	Державна наукова установа "Інститут модернізації змісту освіти"
Посада	Начальник відділу (Основне місце роботи)
Факультет або інший структурний підрозділ	Відділ науково-дослідної роботи та атестації наукових кадрів
Науковий ступінь	Доктор наук, 08.00.03 Економіка та управління національним господарством
Дата отримання диплома доктора філософії (кандидата наук)	-
ORCID	0000-0003-0640-9934

Публікації за тематикою дисертації

Shaposhnykov K, Holovko O. STATE REGULATION AND GOVERNANCE IN THE FIELD OF SMALL ENTREPRENEURSHIP. Baltic Journal of Economic Studies. 2019. Vol. 5, No 4. P. 236-242.

Рік	2019
-----	------

Ключові слова	public regulation, administration, small business, development, state support
DOI	10.30525/2256-0742/2019-5-4-236-242
Одноосібне авторство	ні
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	http://www.baltijapublishing.lv/index.php/issue/article/view/727

Shaposhnykov K., Krylova O. Activation of innovative entrepreneurship development. Three Seas Economic Journal. Latvia, 2020. Vol. 1, No. 1. P. 66-72.

Рік	2020
Ключові слова	innovative entrepreneurship, innovative ideas, participants in the innovation process, innovative products, cooperation between science and business
DOI	10.30525/2661-5150/2020-1-18
Одноосібне авторство	ні
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	http://baltijapublishing.lv/index.php/threeseas/article/view/891

Шапошников К.С. Державне регулювання національної економіки: світовий досвід протидії корупції. Інфраструктура ринку : [Збірник наукових праць]. Одеса: ПНДІЕІ, 2022. Вип. 63. С. 31-34.

Рік	2022
Ключові слова	державне регулювання економіки, корупція, протидія, механізм, запобігання, законодавство
DOI	10.32843/infrastruct63-6
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	http://www.market-infr.od.ua/journals/2022/63_2022/8.pdf

Kosach, I., Shaposhnykov K, Chub, A., Yakushko, I., Kotelevets, D., & Lozychenko, O. Regulatory policy in the context of effective public governance: evidence of Eastern European Countries. Cuestiones Políticas. 2022. No. 40 (72). P. 456-473.

Рік	2022
Ключові слова	política regulatoria, influencia regulatoria, administración pública, buen gobierno, regulación gubernamental
DOI	10.46398/cuestpol.4072.26
Одноосібне авторство	ні
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://produccioncientificaluz.org/index.php/cuestiones/article/view/37773/41551

Офіційний опонент

ПІБ	Дука Анастасія Петрівна
Місце роботи	Національний університет "Чернігівська політехніка"
Посада	Професор (Основне місце роботи)
Факультет або інший структурний підрозділ	ННІ Менеджменту, харчових технологій та торгівлі
Науковий ступінь	Доктор наук, 08.00.03 Економіка та управління національним господарством
Дата отримання диплома доктора філософії (кандидата наук)	-
ORCID	0000-0001-7682-4274

Публікації за тематикою дисертації

Дука А.П. Загальні тенденції розвитку суб'єктів малого бізнесу в національній економіці. Інфраструктура ринку. 2019. Вип. 33. С. 364-371.

Рік	2019
Ключові слова	малий бізнес, спрощена система оподаткування, суб'єкт малого бізнесу, підприємництво, податкове стимулювання
DOI	10.32843/infrastruct33-54
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	http://www.market-infr.od.ua/journals/2019/33_2019_ukr/56.pdf

Дука А.П. Проблеми та перспективи державного регулювання розвитку малого бізнесу в національній економіці. Інфраструктура ринку. 2019. Вип. 35. С. 518-524.

Рік	2019
Ключові слова	малий бізнес, спрощена система оподаткування, суб'єкти підприємницької діяльності, податкове стимулювання, ухилення від сплати податків
DOI	10.32843/infrastruct35-81
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	http://www.market-infr.od.ua/journals/2019/35_2019_ukr/83.pdf

Шапошников К.С., Покатаєва О.В., Дука А.П. Державне регулювання розвитку соціального підприємництва в національній економіці: актуальні проблеми сьогодення. Проблеми сучасних трансформацій. Серія: економіка та управління. 2022. № 3.

Рік	2022
Ключові слова	соціальне підприємство, державне регулювання, розвиток, регулювання розвитку соціального підприємництва, інституційний

	статус, корупційні ризики, соціальний бізнес
DOI	10.54929/2786-5738-2022-3-03-09
Одноосібне авторство	ні
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://reicst.com.ua/pmt/article/view/2022-3-03-09/2022-3-03-09

Підтвердження

Я підтверджую, що:

- я належним чином уповноважений/а закладом освіти/науковою установою на подання цього повідомлення, і за потреби надам документ, який підтверджує ці повноваження
- усі відомості, викладені у цьому повідомленні, є достовірними

Документ підписаний електронним підписом

Огаренко Віктор Миколайович

28.03.2023